

איגרת ל"ג בעומר

להורים

ל"ג בעומר תשפ"ד 2024 • #מדרה_לא_מדירה:

הורים יקרים, שלום עליכם. ערב ל"ג בעומר נמצא בפתח, ואנו שמחים לשתף אתכם בהמלצות חברתיות לקראת המדורות בבתי הספר, בתנועות הנוער ובשכונות.

הידעתם?

- ל"ג בעומר הוא אחד האירועים הכי מאתגרים חברתית של ילדינו.
- 20% מבני הנוער והילדים לא מוזמנים למדורה ונשארים לבד!
- ילד/ה, נער/ה שלא מוזמנים למדורה נושאים עליהם פצע חברתי ארוך טווח.

כדי לסייע חברתית לילדינו, אנו ממליצים להקדים את ההחלטות הבאות:

- לקיים שיחה עם הילד/ה לגבי השתתפותם באחת ממדורות ל"ג בעומר.
- לשאול את ילדכם גם על ילדים אחרים. האם הם יודעים מי מגיע ומי לא מגיע למדורה - זאת במטרה לפתח ראייה חברתית אצל ילדיכם.
- **אנו בעמותת "כנפי דרור" שואפים לקדם מעורבות חברתית**, ומבקשים מכם ליצור קשר לפחות עם הורה אחד בכיתה על מנת לוודא שכל הילדים מוזמנים למדורה.
- אם שמעתם על הדרה חברתית בכל סיטואציה לקראת ל"ג בעומר, פנו אלינו לעמותת "כנפי דרור" ובקשו סיוע ועזרה בהתארגנות חברתית למדורה.
- פנו אלינו באתר, או התקשרו למוקד הסיוע והליווי של העמותה - 074-7117700
- עמותת "כנפי דרור" מזמינה אתכם להשתתף באתגר #מדרה_לא_מדירה: בפייסבוק ובאינסטגרם ולהזמין לפחות חבר/ה אחד/ת שלא התכוונתם להזמין מראש.

מזמינים אתכם לפנות אלינו בכל בעיה או קושי בו נתקלתם במהלך ההכנות למדורות.

חג שמח!

צרו עמנו קשר // מוקד כנפי דרור 074-7117700 // kanfeydror@gmail.com // www.kanfeydror.org

איגרת ל"ג בעומר

לצוותי הוראה וחינוך, רכזי תנועות נוער ומנהלי יחידות נוער בשכונות

ל"ג בעומר תשפ"ד 2024 • #מדרה_לא_מדירה:

יועצת יקרה, במידה ותרצי לשלב סדנה לצוות החינוכי שעוסקת בתחום חברתי ומעניקה כלים ולהתמודדות וידע עם התופעה נשמח שתפני ליערה כהן • 054-728-7450 • Chyaara@jerusalem.muni.il

אנשי חינוך ורכזי תנועות נוער יקרים, שלום עליכם.
ערב ל"ג בעומר נמצא בפתח, ואנו שמחים לשתף אתכם בהמלצות חברתיות לקראת המדורת בבתי הספר, בתנועות הנוער ובשכונות.

היצאתם?

- ל"ג בעומר הוא אחד האירועים הכי מאתגרים חברתית של ילדינו.
- 20% מבני הנוער והילדים לא מוזמנים למדורה ונשארים לבד!
- ילד/ה, נער/ה שלא מוזמנים למדורה נושאים עליהם טלאי חברתי ארוך טווח.

כדי לסייע חברתית לילדינו, אנו מחליצים להקדם:

- לקיים שיחה מקדימה + משחק חברתי מגבש יכולים להקטין משמעותית את אחוזי הילדים הדחויים.
- ספרו את הקטע הבא, וערכו דיון בקבוצה על המשמעות של הדרה חברתית ועל ההשלכות שלה.
- אם נתקלתם בהדרה חברתית בכל סיטואציה לקראת ל"ג בעומר, פנו אל עמותת "כנפי דרור" ובקשו סיוע ועזרה בהתארגנות חברתית למדורה.
- פנו אלינו באתר, או התקשרו למוקד הסיוע והליווי של העמותה - 074-7117700
- עמותת "כנפי דרור" מזמינה אתכם להשתתף באתגר #מדרה_לא_מדירה! ברשתות החברתיות ולהזמין לפחות חבר/ה אחד/ת שלא התכוונתם להזמין מראש.

מזמינים אתכם לפנות אלינו בכל בעיה או קושי בו נתקלתם במהלך ההכנות למדורות.

חג שמח!

צרו עמנו קשר // מוקד כנפי דרור 074-7117700 // kanfeydror@gmail.com // www.kanfeydror.org

את חודש מאי של שנת 2018 אני לעולם לא אשכח. עד היום כל ריח של עשן מחזיר אותי לתחילת הקיץ. למדורה. דנה ואני היינו חברות לכיתה, חלקנו חוויות, הלכנו יחד לתנועת הנוער ואפילו התאהבנו באותו ילד בכיתה. עד אז הכל היה טוב, הייתי ילדה מוקפת חברים, שמחה ומאושרת.

ואז, לקראת ההכנות למדורת ל"ג בעומר, דנה החליטה להתרחק ממני. בהתחלה חשבתי שאמרתי משהו לא במקום, או שזה סתם יום גרוע, אבל בהמשך היום ניסיתי לברר איתה מה קורה וקיבלתי מן פרוץ חמוץ שאומר "תתרחקי ממני".

זה המשיך בערב כאשר שלחתי לה הודעות, ולמרות שהיה וי כחול היא לא ענתה. משהו בי התחיל להתכווץ. ניסיתי לפנות אליה בהפסקות או להצטרף לחבורה שהייתה שלנו עד לא מזמן, אבל הרגשתי לחץ בחזה, עיניים דומעות ורצון לברוח.

משהו בי התחיל להרגיש שאני מחוץ ללופ, ניסיתי לשחזר מחשבות ולקוות לטוב, אבל המחנק בגרון והמחשבה שנשארתי לבד לקראת המדורה הגדולה לא נתנו לי לישון.

ההכנות בכיתה לקראת המדורה היו בשיאן, כולם דיברו על מה מביאים והכינו רשימת מצרכים. שמעתי את דנה מזמינה גם חברות מהכיתה השנייה והלב שלי עוד יותר התכווץ. רציתי לצעוק לה "היי אני פה את לא רואה אותי? זאת אני שירי החברה שלך, עד לא מזמן". אבל שום קול לא יצא ממני. רק מחנק של דמעות, שפחדתי שיצא ויזלוג ממני החוצה לעיני כולם.

הידיעה הזאת שמחר בערב אין לי את מי לחגוג את ל"ג בעומר ואין לי עם מי לחגוג לא נתנה לי מנוח. חזרתי הביתה מושפלת, עצובה ובעיקר דחוייה. איך הגעתי למצב הזה? מה עשיתי לא נכון עם דנה? האם אני שרופה לתמיד? איך אמשיך את השנה בכיתה? את מי לשתף?

ל"ג בעומר הגיע. השעה 18:00 ואני בחדר שלי עם הכרית על הראש. הטלפון שלי לא מצלצל ואין אפילו דפיקות בדלת, הבית ריק. אמרתי להורים שאני כבר יוצאת למדורה הכיתתית, כי לא היה לי אומץ לספר להם שלא הוזמנתי. ידעתי שכולם עסוקים באיסוף קרשים אחרונים למדורה וצעידה משותפת מהרחוב הראשי עד לחורשה שמצד שמאל.

כאב חד פילח לי את הלב והדמעות פרצו ממני החוצה, הבכי השתלט עלי ויצא ממני בקול חזק, הדמעות ירדו מהר והלב שלי פעם בחוזקה, אין לי חברים. אפילו לא אחת שחושבת עלי. שרוצה בחברתי, שאכפת לה ממני. שמישהו ידפוק בדלת ויוציא אותי מכאן!! אלוהים, תעשה שמורן או פנינה יבואו להזמין אותי, או לפחות ישלחו הודעה - בואי איתנו. אפילו דיקלה מהכיתה השנייה, שראתה אותי השבוע הולכת הביתה לבד, לא הציעה לי להגיע למדורה שלהם.

ריח סמיך של עשן ומרשמלו נכנס לחדר. ריח של כאב, דמעות שיורדות בלי סוף, פחד ממה יקרה עכשיו והלאה. ריח של הבנה שאני כבר לא אסיים שם את השנה או בכלל. ריח שאני עד היום זוכרת כאילו זה קרה היום.

שאלות לדיון

- איך את/ה היית נוהג בסיטואציה הזאת? מה היה עוזר לך?
- כצופה מהצד, היית פונה לדנה או אחת החברות בכיתה ומשכנע אותה להזמין את שירי?
- דחייה חברתית היא פצע לכל החיים-מה את/ה יכול לעשות עוד היום כדי למנוע את הדחייה הבאה?